

TOUHA POMOCI

Čtvrtek, 19 květen 2016

Kolikrát jsem si říkal, jaká sebezáhavná síla vede část populace k tomu, aby říkala, že MUSÍME pomáhat, že je to naše povinnost, a musíme přijímat imigraci bez ohledu na důsledky. Ve skutečnosti jsou to dva hlavní motivy. Každý z nás touží po tom být respektován, uznáván, obdivován. Chválen. Každý touží být kladným hrdinou. Nikdo nechce jít do konfliktu. Pro mnoho lidí je jednoduše identifikovat se se špatným názorem a nést pak nemilé následky, než hned na začátku riskovat konflikt a trvat na svých hranicích.

Většinou lidí dává obě strany stanovit si hranice. Když nás někdo žádá o pomoc, je obtížné odmítnout. Neradi sdělujeme nepřijemné věci. Neradi přijímáme rozhodnutí, za které nás někdo možná bude kritizovat. Aťci, kteří k nám přijíždí migranti jdou, je naše povinností jim pomoci, je ve skutečnosti násobná snaha vyslovit, a správně je poslat zpět, protože za nás nejsme zodpovědní. Protože když je "přijímáme", stáváme se navzájem "hodnými". Když je odmítneme, jsme sobě a zlí. Nebo se aspoň bojíme, že nás tak někdo bude hodnotit. "Přijímání prostě z lenosti a slabosti. Je to snaha. A to nejen vůči imigraci do Evropy. Je to snaha obecně v celém životě. Pak je tu druhý psychologický motiv. A naučíme se před jeho analýzou uvědomit si principiální rozdíl mezi poměrově, který zkolaboval na chodníku a poté lékařskou pomoc, a "pomocí" alkoholikovi, který před supermarketem bere na krabicák. V prvním případě projevujeme své lidství, v druhém v lepším případě naivitu. V horším případě si kupujeme odpuštění. Zavazujeme si ho ke vděčnosti. Podvědomá touha mít zavázané lidi obsahuje motiv převzetí vrchu, kontroly, získat nadřazené postavení. Pokud někomu takto pomáháme, dostáváme se psychologicky do zvýhodněné pozice. Pomocí přebíráme kus kontroly. A to jak v oblasti abstraktní, emocionální, tak v oblasti materiální. Například když velký koncern deklaruje svou otevřenou náručí imigrantům, nedělá to z altruismu, ale proto, že doufá, že tím získá nové pracovní síly, které budou ochotné pracovat i za nižší mzdy než stávající. I když jde o současnou migrační vlnu, skoro jistě jde o nekvalifikované - naprostě žádná imigrantka nemá kvalifikaci, nezná jazyk, a nemá chuť nějakou podřídnou práci dělat - přicházejí za sociální dávkami, na které cítí "právo". Velká část altruistických rozhodnutí je ve skutečnosti konaná z touhy převzít věci do svých rukou. A deklarovaná pomoc je cestou k té moci. Jde o touhu po moci, která se realizuje přes deklarovaný altruismus. Bohužel v případě imigrace je to altruismus na úkor těch okolo. Kdo vítá imigranty, je "hezký", "hodný" a doufá v nějaký díl kontroly nad budoucí situací nebo profitu z ní (budu mít levnou pracovní sílu, naše NNO bude mít větší dosah a dostaneme další dotace...), ale přitom jde o hru, za kterou zaplatí úkor i ti, kdo nevítají.

TOMÁŠ; HOUŠKA